

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

2011/2175(INI)

4.10.2011

ARVAMUSE PROJEKT

Esitaja: keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Saaja: põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

Toiduainete raiskamise vältimine: toidutarneahela tõhususe suurendamise strateegiad ELis
(2011/2175(INI))

Arvamuse koostaja: Anna Rosbach

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- arvestades, et terves Euroopas ulatub toiduainete kadu tootmis-, koristusjärgses ja töötlemisetapis ning toidujäätmete hulk jaemüügi- ja lõpptarbimise etapis kokku 280 kilogrammini aastas inimese kohta¹, ja suur osa neist toidujäätmetest jõuab prügilatesse või jäätmepõletusahjudesse, paisates mädanemise ja põlemise protsessi käigus õhku suure hulga kasvuhoonegaase, sh metaani,
  - arvestades, et Euroopas ja Põhja-Ameerikas tekivad toidujäätmed peamiselt jaemüügi- ja lõpptarbimise etapis ning arengumaades tekib vastupidi enim jäätmeid tootmis-, saagikoristus-, töötlemis- ja transpordietapis,
1. on veendunud, et toiduainete kadude vältimine peab olema ELi biojäätmete poliitika esimeseks prioriteediks, lähtudes nii eetilisest kui ka keskkonna seisukohast;
  2. on teadlik et mõningane toiduainete kadu ja raiskamine on vältimatud nähtused, millega tuleb nende ilmnemisel tegeleda parimate meile kättesaadavate vahenditega ja mille vältimiseks on tarvis investeringuid, mitte üksnes tehnoloogiate, vaid ka meie käitumise parandamiseks, et vältida kõige taunitavamad võimalust – toiduainete prügilatesse ja põletusahjudesse sattumist;
  3. on teadlik, et Euroopas, kus toitu raisatakse peamiselt jaemüügi- ja lõpptarbimise etapis, on olukorra parandamiseks ette nähtud määruste ja õigusaktide reguleerimisala üsna kitsas ning positiivsete muudatuste saavutamiseks tuleb eelkõige rakendada parimaid tavasid, parandada suhtumist toiduainetesse ning muuta ettevõtete ja eraisikute käitumist; nõuab seetõttu komisjonilt ja liikmesriikidelt tungival, et nad aitaksid kaasa selleteemaliste kampaaniate korraldamisele;
  4. on arvamusel, et liigsed „kvaliteedinõuded”, mis on kehtestatud Euroopa Liidu või siseriiklike õigusaktidega või äriühingute rahvusvaheliste eeskirjadega, põhjustavad sageli asjatut müügilt kõrvaldamist, mistõttu raisatakse rohkem toiduaineid;
  5. viitab oma 2010. aasta 6.juuli resolutsioonile komisjoni rohelise raamatu „Biojäätmete käitus Euroopa Liidus” kohta², eriti selle lõigetele 1–4, milles Euroopa Parlament nõuab, et komisjon esitaks konkreetse õigusakti ettepaneku vaid osaliselt toiduainetest koosnevate biojäätmete käitlemise kohta;
  6. on seisukohal, et jääkide põletamine on vastuvõetav vaid juhul, kui see on seotud energia taaskasutamise ja selle abil välditakse kasvuhoonegaaside heidet;
  7. palub liikmesriikidel toetada jätkusuutliku kohalikku tootmist ja toodete turustamist, selleks et vältida pikka ja mõni kord keerulist logistikat ja vähendada süsiniku jalajälge.

¹ Üleilmsed toiduainete kaod ja toidujäätmed, ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon, Rooma 2011, lk 5, joonis 2.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0264.